ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 101.

KURYER WILENSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 28-го *Декабря* — **1845** — *Wilno.* PIĄTEK, 28-*go Grudnia.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 22 *Декабря.*

Высочайшими Грамотами, данными въ Палермѣ, 24-го Октября, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами: ордена Св. Андрея Первозваннаго, Командующій всѣми войсками, въ Ломбардо Венеціянскомъ Королевствѣ расположенными, Генералъ-Фельдмаршалъ Императорской Австрійской службы, Графъ *Радецкій;* ордена Св. Александра Невскаго, Командиръ 6-го Корпуса, Генералъ-Лейтенантъ Королевской Прусской службы, Графъ *фонъ Бранденбургъ,* и Министръ Его Величества Короля Сардинскаго, Первый Статсъ-Секретарь Иностранныхъ Дѣлъ и Главный Начальникъ Почтъ, Графъ *Соларъ-де-ла-Маргеритъ,* и ордена Св. Владиміра 1-й степени, Генералъ-Губернаторъ Провинціи и города Генуи, Начальникъ Генуэзскаго Военнаго Округа, Генералъ отъ Кавалеріи Маркизъ *Паулуччи.*

—

Извлеченіе изъ новаго Статута Ордена Св. Владиміра.

(*Окончаніе.*)

Право на полученіе 4 ст. сего ордена, пріобрѣтаютъ прослужившіе безпорочно тридцать пять лѣтъ въ Имперіи, Царствѣ Польскомъ и Великомъ Княжествѣ Финляндскомъ, а въ Закавказскомъ краѣ 25 лѣтъ, по вѣдомствамъ Гражданскому, Военному или Морскому, считая отъ полученія перваго класснаго чина, или должности. Изъ числа тридцати пяти лѣтъ, положенныхъ къ выслугѣ ордена Св Владиміра, убавляется, одинъ годъ чиновникамъ, удостоеннымъ Высочайшаго благоволенія не менѣе трохъ разъ. Орденъ Св. Владиміра четвертой степени жалуется неиначе, какъ по удостоенію Думы онаго, кромѣ случаевъ заслуги, Самому Государю Императору извѣстной. По сему прямо къ Его Величеству съ представленіями о семъ входить воспрещается. Неимѣющіе ордена Св. Владиміра четвертой степени, не могутъ быть удостоиваемы къ слѣдующимъ за тѣмъ старшимъ степенямъ онаго. Получившіе сей орденъ, какой бы то ни было степени, пріобрѣтаютъ потомственное дворянство, кромѣ лицъ купеческаго званія, коимъ чрезъ сіе пожалованіе даруется потомственное Почетное Гражданство. Дѣти чиновниковъ и духовныхъ лицъ, не изъ дворянъ, рожденные прежде пожалованія отцовъ ихъ орденомъ Св. Владиміра, пріобрѣтаютъ, наравнѣ съ дѣтьми, рожденными послѣ пожалованія права потомственнаго дворянства, исключая дѣтей, рожденныхъ въ податномъ состояніи.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 22 *go Grudnia.*

Przez Najwyższe Dyplomata, dane w Palermie 24-go Października, Najłaskawiéj mianowani Kawalerami: Orderu Św. Andrzeja piérwszego wezwania. Dowodzący całą Armią Królestwa Lombardo Weneckiego, Jenerał-Feldmarszałek Cesarsko-Austryackiéj służby, Hrabia *Radecki;* Orderu Św. Alexandra Newskiego, Dowódzca 6 go Korpusu, Jenerał-Porucznik Królewsko-Prusskiéj służby, Hrabia *von Brandenburg,* i Minister Najjaśniejszego Króla Sardyńskiego, Piérwszy Sekretarz Stanu Spraw Zewnętrznych i Główny Naczelnik Poczt, Hrabia *Solar de la Margerit,* i Ordern Św. Włodzimierza 1-éj klassy, Jenerał-Gubernator prowincyi i miasta Genui, Naczelnik Genuenskiego Wojskowego Okręgu, Jenerał-Jazdy Margrabia *Paulucci.*

—

Wyciąg z nowéj Ustawy Orderu Św. Włodzimierza.

(*Dokończenie.*)

Prawa do 4-go stopnia tego Orderu, nabywają ci, co wysłużą nieskazitelnie 35 lat w Cesarstwie, w Królestwie Polskiém i W. Xięstwie Finlandzkiém, a w kraju Zakaukazkim lat 25, w zarządzie cywilnym, wojskowym lub morskim, licząc od czasu otrzymania pierwszéj rangi lub obowiązku klassycznego. Z liczby 35 lat ustanowionych do zasłużenia na Order Św. Włodzimierza, osobom, które najmniéj trzy razy zaszczycone były oświadczeniem Monarszego zadowolenia, potrąca się rok jeden. Order Św. Włodzimierza 4-go stopnia nadaje się nie inaczéj, jak za poprzedniém uznaniem Rady Kawalerskiéj, wyjąwszy gdy się nadaje za zasługi, Samemu N. Cesarzowi wiadome. Dla tego nie wolno jest czynić o tém przedstawień wprost do N. Cesarza. Nie mający Orderu Św Włodzimierza czwartego stopnia, nie mogą otrzymywać wyższych stopni tegoż Orderu. Zaszczyceni tym Orderem jakiego bądź stopnia, nabywają dziedzicznego szlachectwa, wyjąwszy osoby kupieckiego stanu, które przez nadanie tego Orderu otrzymują dziedziczne honorowe obywatelstwo. Dzieci urzędników i osób duchownych nie-szlachty, urodzone przedtém nim ojcowie ich Order ten otrzymali, zarówno z dziećmi po otrzymaniu Orderu, nabywają praw dziedzicznego szlachectwa, wyjąwszy dzieci zrodzone w stanie podatek płacącym. Szlachta nie mający rang, lecz mający Order, chociażby nie służyli, mają prawo należeć do czynności Szlacheckich Zgromadzeń swoich gubernij. Na Dworze Cesarskim i na uroczystościach, Kawalerowie

Дворяве, неимѣющіе чиновъ, но награжденные орденомъ, хотя бы то было и внѣ службы, имѣютъ право участвовать въ дѣлахъ Дворянскихъ Собраній своихъ губерній. При Высочайшемъ Дворѣ и во всѣхъ торжественныхъ случаяхъ кавалеры ордена Св. Владиміра имѣютъ входъ, первыхъ двухъ степеней съ особами четвертаго класса; третьей же и четвертой съ особами шестаго класса, если чиновъ выше не имѣютъ. Всѣмъ Генераламъ, Штабъ и Оберъ-Офицерамъ Сухопутнаго и Морскаго вѣдомствъ, имѣющимъ орденъ Св. Владиміра 4 степени съ бантомъ, убавляется изъ числа 25 лѣтъ, положенныхъ къ выслугѣ ордена Св. Георгія, три года. Кавалерамъ ордена Св. Владиміра опредѣляются пенсіи, по нижеслѣдующему для каждой степени росписанію: Первой степени 10 пенсіонерамъ, каждому по 600 р., второй степени 20 пенсіонерамъ, каждому по 300 р., третьей степени 30 пенсіонерамъ, каждому по 150 р., четвертой степени 60 пенсіонерамъ, каждому по 100 р. Кавалеры 4 и 3 степени ордена, имѣющіе чины не ниже Штабъ-Офицерскаго или восьмаго класса, и не болѣе ста душъ крестьянъ во владѣніи имѣютъ право просить о помѣщеніи дочерей ихъ, въ С. Петербургское или Московское училища ордена Св. Екатерины. Представленія о наградѣ имѣющихъ орденъ Св. Владиміра 4 степени, высшими степенями онаго, за отличіе по службѣ, восходятъ къ Его Императорскому Величеству отъ Министровъ и Главноначальствующихъ отдѣльными частями Государственнаго Управленія, на основаніи общихъ правилъ; представленія же дѣлаемыя на основаніи сего Статута, чло Министровъ поступаютъ къ Канцлеру Орденовъ не поже 1 числа Августа мѣсяца. Общіе списки удостоиваемыхъ къ наградѣ представляются на Высочайшее утвержденіе къ 22 числу Сентября. Съ каждаго Кавалера, опредѣляется единовременно денежный взносъ на дѣла Богоугодныя, въ слѣдующемъ количествѣ: 1 й степени 180 р., 2 й степени 60 р., 3-й степени 30 р., 4-й степени 15 р.

Извѣстія съ Кавказа.

23-го Ноября 1845 года.

Толпы горцевъ, находившіяся въ Магалѣ Мукаркъ, о чемъ упоминалось въ извѣстіяхъ съ Кавказа отъ 5 го Ноября, мало по малу уменьшались, такъ что Казикумыхцы вытѣснили наконецъ ихъ оттуда. Командующій войсками въ Южномъ Дагестанѣ доноситъ отъ 28 го Октября, что какъ сборовъ въ горахъ ни какихъ нѣтъ, и какъ непріятель не въ состояніи предпринять что либо важное, то милиція распущена по домамъ; войска также чрезъ нѣсколько дней будутъ размѣщены по зимовымъ квартирамъ.

Въ Сѣверномъ Дагестанѣ все покойно; работы по укрѣпленію Чиръ-Юрта продолжаются.

Въ Шали собралась значительная партія Чеченцевъ для грабежей; но начальникомъ лѣваго фланга предварены объ этомъ ближайшія войска и приняты нужныя мѣры, такъ что, безъ всякаго сомнѣнія, партія вскорѣ будетъ разсѣяна.

Немирные Чеченцы ежедневно чувствуютъ теперь близость Воздвиженскаго Укрѣпленія: въ концѣ прошлаго мѣсяца, гарнизонъ онаго сдѣлалъ въ окрестностяхъ нѣсколько поисковъ, для забранія принадлежащаго непокорнымъ сѣна, котораго и доставлено уже на зиму въ укрѣпленіе болѣе пяти тысячъ пудовъ.

Работы, по укрѣпленію вновь возведенныхъ въ нынѣшнемъ году двухъ станицъ на рѣкѣ Сунжѣ, совершенно приведены къ окончанію; въ одной изъ нихъ построенъ мостъ чрезъ рѣку, и обѣ станицы уже вооружены артиллеріею.

Съ прочихъ пунктовъ края не получено ни какихъ извѣстій въ военномъ отношеніи: вездѣ господствуетъ тишина.

Съ 11-го по 21-е Ноября Главнокомандующій былъ въ отсутствіи изъ Тифлиса, отправясь для обозрѣнія Кахетіи и всей Лезгинской кордонной линіи, гдѣ все найдено имъ было въ совершенномъ порядкѣ. Въ деревнѣ Сабуй, послѣ осмотра укрѣпленія Натлисъ Мцемели, у подошвы горъ, Главнокомандующій принималъ Старшинъ Дидойскаго Общества, пришедшихъ съ покорностью и обѣщаніями жить съ нами на будущее время въ самыхъ мирныхъ отношеніяхъ.

Между прочимъ, по прибытіи въ крѣпость Закаталы, Главнокомандующій приказалъ открыть тамъ

dwóch piérwszych stopni wchodzą z osobami czwartéj klassy, a Kawalerowie trzeciego i czwartego stopnia z osobami szóstéj klassy, jeśli rang wyższych nie mają. Jenerałom i Oficerom wojska i floty, mającym Order Św. Włodzimierza 4 go stopnia z kokardą, z 25 lat postanowionych dla otrzymania Orderu Św. Jerzego, potrącają się trzy lata. Kawalerowie pobierają pensye podług następnéj klassyfikacyi: Dziesięciu Kawalerów piérwszego stopnia po 600 r., dwódziestu drugiego stopnia po 300 r, trzydziestu trzeciego stopnia po 150 r., sześćdziesięciu czwartego stopnia po 100. Kawalerowie 4-go i 3-go stopnia, mający rangi nie niższe od oficera sztabu lub od ósméj klassy i nie więcéj nad sto dusz włościańskich, mają prawo prosić o pomieszczenie ich córek w szkołach Orderu Św. Katarzyny w Petersburgu lub Moskwie. Przedstawienia o nagrodzie osób mających Order Św Włodzimierza 4-go stopnia, wyższemi jego stopniami, Ministrowie i Główno-Zarządzający osobnemi wydziałami Państwa, wnoszą do N. Cesarza podług ogólnych przepisów; przedstawienia zaś czynione podług przepisów Statutu, odsyłają do Kanclerza Orderów najpóźniéj do 1 Sierpnia. Spisy uznanych przez Radę Kawalerską osób, podają się do potwierdzenia N Cesarzowi dnia 22 Września. Kawalerowie wnoszą jednorazową opłatę na przedmioty dobroczynności: 1-go stopnia 180 r., 2-go 60, 3-go 30, 4 go 15 r.

Wiadomości z Kaukazu.

23 Listopada 1845 roku.

Bandy Górali, znajdujące się w Magale-Mukark, o czém było namieniono w doniesieniach z Kaukazu z d 3 Listopada, powoli zmniejszały się, tak, iż Kazikumychcy wyparowali ich nakoniec z tamtąd. Dowodzący wojskami w południowym Dagestanie donosi, z d. 28 Października, że gdy zborów żadnych w górach niéma, i gdy nieprzyjaciel nie jest w stanie przedsięwziąć cokolwiek ważnego, przeto milicya została rozpuszczoną i wojska też za dni kilka będą rozłożone na zimowych leżach.

W północnym Dagestanie wszytko jest spokojne; roboty ku obwarowaniu Czyr-Jurta posuwają się daléj.

W Szali zebrała się była znaczna partya Czeczeńców dla rabunku, lecz Naczelnik lewego skrzydła ostrzegł o tém najbliższe wojska, i przedsięwzięte zostały należyte środki, tak, że bez żadnéj wątpliwości, partya wkrótce będzie rozproszona.

Nieulęgli Czeczeńcy co chwila czują teraz bliskość Wozdwiżeńskiéj warowni. W końcu przeszłego miesiąca załoga jéj dokonała w okolicach kilka podjazdów, dla zabrania należącego do nieuległych siana, którego zwieziono już do warowni na zimę przeszło 5,000 pudów.

Roboty ku obwarowaniu nowo ustanowionych w tym roku dwóch stanic nad rzeką Sunżą, ukoczone zostały zupełnie. W jednéj z nich zbudowany jest most na rzece, i obie stanice uzbrojone już są w działa.

Z innych punktów kraju nie odebrano żadnych wiadomości we względzie wojennym, wszędzie panuje cisza.

Od 11 po 21 Listopada, Głównodowodzący był nieobecnym w Tyflisie, jeździł bowiem na obejrzenie Kachetii i całéj linii kordonowéj Lezgińskiéj, gdzie wszystko znalazł w zupełnym porządku. We wsi Sabui, po obejrzeniu warowni Natlis Mcemeli, u podnóża gór, Głównodowodzący przyjmował starszyzny Didojskiego pokolenia, którzy przyszli z uległością i przyrzeczeniem, iż odtąd będą z nami żyli w najprzyjaźniejszych stosunkach.

Między innemi, po przybyciu do twierdzy Zakatały, Głównodowodzący rozkazał odkryć tam w swojéj obecności

въ своемъ присутствіи памятникъ Генералъ-Маіору *Гулякову*. Этотъ храбрый генералъ былъ убитъ въ самомъ началѣ кровопролитнаго дѣла съ Лезгинами при селеніи Закаталахъ (Закеръ Талы); 15-го Января 1804 года, куда онъ былъ отправленъ Княземъ Ціціановымъ съ отрядомъ войскъ нашихъ, для усмиренія Джарцевъ, которые послѣ взятія Бѣлаканъ, въ Маѣ 1803 года, имъ же, Генералъ-Маіоромъ Гуляковымъ, покорились Правительству и обязались платить наложенныя на нихъ подати, но чрезъ нѣсколько мѣсяцевъ снова возмутились, и начали производить въ Грузіи набѣги и грабежи

По Высочайшему Государя Императора соизволенію, заказанъ былъ въ Одессѣ чугунный памятникъ, который и поставленъ на площади въ крѣпости Закаталахъ, неподалеку отъ того мѣста, гдѣ Генералъ Гуляковъ палъ съ честію и славою.

Для торжественнаго открытія памятника, построились вокругъ него, 13-го Ноября, три баталіона пѣхоты, три эскадрона драгунъ, взводъ полевой артиллеріи и команда постоянной Джаро Лезгинской милиціи; почетные жители окрестныхъ селеній собрались тудаже во множествѣ. Съ прибытіемъ Г. Главнокомандующаго, начатъ церковный молебенъ, съ водоосвященіемъ; затѣмъ, при окропленіи памятника, бывшая въ строю пѣхота открыла огонь по-баталіонно, а изъ крѣпостныхъ орудій произведенъ 31 выстрѣлъ; послѣ чего войска прошли церемоніяльнымъ маршемъ предъ памятникомъ Генерала Гулякова.

Дабы ознаменовать день, посвященный воспоминанію о храбромъ генералѣ, Главнокомандующій возложилъ здѣсь же на 19 человѣкъ нижнихъ чиновъ изъ войскъ, находившихся въ строю знаки отличія военнаго ордена за заслуги, оказанныя ими въ теченіе военныхъ дѣйствій нынѣшняго года въ Анкратлѣ и Дидо, подъ начальствомъ Генералъ-Лейтенанта *Шварца*.

Примѣчательно, что изъ всѣхъ присутствовавшихъ при открытіи памятника, только одинъ Г. Главнокомандующій участвовалъ въ дѣлѣ 15-го Января 1804 года; будучи тогда Поручикомъ Лейбъ-Гвардіи Преображенскаго Полка, онъ былъ присланъ Княземъ Ціціановымъ, изъ-подъ Елисаветполя, въ отрядъ, назначенный для усмиренія Джарцевъ, и во время дѣла состоялъ при Генералъ Маіорѣ Гуляковѣ. Такимъ образомъ Провидѣнію угодно было, чтобы, слишкомъ сорокъ лѣтъ спустя, Главноначальствующій нынѣ на Кавказѣ лично отдалъ заслуженную почесть бывшему своему начальнику, на томъ самомъ мѣстѣ, которое было свидѣтелемъ и послѣднихъ подвиговъ опытнаго ветерана и первыхъ военныхъ отличій юнаго воина.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Вѣна, 4 Декабря.

Вчера, въ здѣшнемъ университетѣ, въ первый разъ начались публичныя лекціи Санскритскаго языка; преподавателемъ сего предмета — Д-ръ Антоній Болеръ, Кремскій уроженецъ изъ нижней Австріи.
— Все болѣе и болѣе распространяется слухъ, что будто бы университеты въ Инсбрукѣ, Грецѣ и Ольмюцѣ вскорѣ будутъ закрыты.
— Въ Лембергѣ составилось *Галиційское земледѣльческое общество*.

Венеція, 12 Декабря.

Вчера вечеромъ прибылъ сюда Вице-Король, эрцъ-герцогъ Райнеръ, съ тремя своими сыновьями. Вице-адміралъ австрійскаго флота, эрцъ-герцогъ Фридерикъ, отправился въ Фусину, для встрѣчи своего дяди, котораго онъ будетъ сопровождать въ вице-королевскій дворецъ. Эрцъ-герцогъ Райнеръ пробудетъ въ Венеціи, какъ обыкновенно, все время карнавала; благовременный пріѣздъ эрцъ-герцога подаетъ надежду, что и Его Величество Государь Императоръ Всероссійскій также посѣтитъ Венецію.

Франція.

Парижъ, 16 Декабря.

Редакція журнала *Constitutionnel* получила изъ Танжера отъ 30 Ноября увѣдомленіе, что Г. Леонъ Рошъ, отправленный генеральнымъ консуломъ въ Ра-

pomnik dla Jenerał-Majora *Gulakow*. Ten waleczny Jenerał poległ w samym początku krwawéj rozprawy z Lezgińcami przy wsi Zakatałach. (Zaker-Tały), 15 Stycznia 1804 roku, dokąd był posłany od Xięcia Cycjanow, z oddziałem wojsk naszych, dla poskromienia Dżarców, którzy, po wzięciu Biełakan, w Maju 1803 roku, przez tegoż Jenerał-Majora Gulakow, poddali się byli Rządowi i zobowiązali płacić nałożony na nich haracz, lecz po kilku miesiącach znowu się zbuntowali i jęli popełniać w Gruzyi najazdy i rabunki.

Za zezwoleniem N. Cesarza Jego Mości zamówiony był w Odessie lany z surowcu pomnik, który został ustawiony na placu w twierdzy Zakatałach, nieopodal od tego miejsca, gdzie Jenerał Gulakow poległ z honorem i sławą.

Dla uroczystego odkrycia pomnika, uszykowane były dokoła niego, 13 Listopada, 3 bataliony piechoty, 3 szwadrony dragonów, oddział polowéj artylleryi i komenda stałéj Dżaro-Lezgińskiéj milicyi; znakomitsi mieszkańcy wsi okolicznych w wielkiém mnóstwie tamże się zebrali. Za przybyciem P. Głównodowodzącego rozpoczęło się nabożeństwo z poświęceniem wody, następnie, po pokropieniu nią, będąca w szeregach piechota, rozpoczęła ogień bataljonami, a z dział twierdzy dano ognia 31 raz, poczém wojska przeszły ceremonialnym marszem przed pomnikiem Jenerała Gulakowa.

Dla oznaczenia dnia poświęconego pamięci walecznego Jenerała, Głównodowodzący przywdział na témże miejscu 19 żołnierzom i podoficerom z wojsk, będących pod bronią, znaki wojennego Orderu za zasługi, okazane przez nich w ciągu działań wojennych tegorocznych w Ankratle i Dido, pod dowództwem Jenerał porucznika Swarca,

Godna uwagi, że ze wszystkich znajdujących się przy odkryciu pomnika, tylko jeden, P. Głównodowodzący, należał do bitwy 15 Stycznia 1804 roku. Będąc natenczas porucznikiem Preobrażeńskiego półku gwardyi, był przysłany przez Xięcia Cycjanowa z Elizawetpola, do oddziału przeznaczonego dla uskromienia Dżarców, i w czasie bitwy zostawał przy Jenerale Gulakowie Tym sposobem podobało się Opatrzności, iżby, po upływie przeszło lat czterdziestu, Głównodowodzący dziś na Kaukazie osobiście oddał zasłużoną cześć dawnemu swemu wodzowi na tém samém miejscu, które było świadkiem i ostatnich czynów wytrawionego weterana, i piérwszych wojennych popisów młodocianego wojownika.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Austrya.

Wiedeń, 4 grudnia.

Wczoraj rozpoczęły się w tutejszym uniwersytecie piérwsze publiczne prelekcye języka Sanskryckiego. Nauczycielem jest Dr. Antoni Boler, rodem z Krems, w Niższéj Austryi.
— Coraz więcéj upowszechnia się pogłoska, że uniwersytety w Insbrucku, Gracu i Ołomuńcu, zostaną wkrótce zniesione.
— We Lwowie zawiązało się dawno upragnione *Galicyjskie Towarzystwo-Gospodarskie.*

Wenecya, 12 grudnia.

Wczoraj wieczorem, przybył tu Wice-Król, Arcy-Xiążę Rajner, ze swymi trzema synami. Wice-Admirał floty austryackiéj, Arcy Xiążę Fryderyk, udał się do Fuzyny, dla przyjęcie swego stryja, i odprowadzenia go do Wice Królewskiego pałacu. Arcy-Xiążę Rajner przepędzi, jak zwykle, karnawał w Wenecyi; wcześniejszy przyjazd Arcy-Xięcia wróży, że N. Cesarz Rossyjski także tu zjedzie.

Francya.

Paryż, 16 grudnia.

Constitutionnel otrzymał z Tangeru, pod datą 30-go listopada, następną wiadomość: „P. Leon Roche, wysłany przez naszego Konsula jeneralnego z Tangeru

бать, для доставленія марокскому Султану Абд-эль-Раману ноты французскаго правительства, возвратился туда вчера. Султанъ согласился оказывать намъ содѣйствіе. Онъ назначилъ Сиди-Бенъ-Абу, танжерскаго губернатора, губернаторомъ же въ городъ Рифъ, предписавъ ему препятствовать возвращенію Абд-эль-Кадера въ Марокко. Съ новымъ губернаторомъ отправлены будутъ 1,000 всадниковъ, а на границу — послано войско, къ возпрепятствованію приверженцамъ Эмира вторгаться въ предѣлы марокской Имперіи. Посольство назначенное во Францію, отправится изъ Марокко, чрезъ три или четыре дня, на пароходѣ „Метеоръ", вмѣстѣ съ Г. Рошъ. Марокскій Султанъ все еще находится въ Рабатѣ. Въ сопредѣльныхъ съ альжиромъ провинціяхъ замѣтно волненіе; говорятъ, что жители этихъ провинцій и города Рифа провозглашаютъ Абд-эль-Кадера своимъ Султаномъ.

— Изъ Индрскаго департамента, кантона *Argenton*, сообщаютъ, что нѣчто похожее на картофельную болѣзнь появилось и на виноградныхъ лозахъ. Болѣзнь сія, въ видѣ влажнаго пятна, появляется на вѣтви дерева, которая будучи поряжена ею, перестаетъ рости, покрывается не большимъ числомъ желтыхъ листьевъ, и скоро погибаетъ. Въ одномъ виноградномъ саду того же департамента, на пространствѣ 600 гэктаровъ, четвертая часть виноградныхъ лозъ погибла такимъ образомъ.

— По представленію министра финансовъ, Его Величество Король назначилъ коммиссію для соображенія важнаго вопроса относительно разведенія лѣсовъ на значительнѣйшихъ цѣпяхъ горъ. Извѣстно, что ученые—истребленію нагорныхъ лѣсовъ—приписываютъ всѣ опустошительныя наводненія, причиняющія столь много вреда окрестностямъ, лежащимъ вдоль рѣкъ текущихъ съ горъ, и ближайшею причиною оныхъ признаютъ внезапное таяніе снѣговъ весною на обнаженныхъ вершинахъ.

17 *Декабря.*

Королевскимъ постановленіемъ, отъ 14-го с. м., назначены инспекторы, деканы и директоры лицея изъ членовъ университетскаго совѣта, въ которомъ вчера было первое засѣданіе. Совѣтъ университета состоитъ изъ 30 членовъ, 10 непремѣнныхъ, и 20 избираемыхъ ежегодно.

— До сего времени прибыло 120 — 130 человѣкъ депутатовъ, которые уже записались въ списокъ. Ежедневно 25 — 30 чел. депутатовъ собираются въ залѣ совѣщаній.

— Между тѣмъ какъ Англія укрѣпляетъ берега свои, Франція съ неменьшею дѣятельностію занимается этимъ же предметомъ; и на укрѣпленіе одной только Гаврской гавани, кабинетъ требуетъ 40,000,000 франковъ.

— Генералъ Дювивье назначенъ начальникомъ экспедиціи въ Мадагаскаръ, и уже отправился въ Шербургъ.

— Г. Гамонъ, чиновникъ министерства иностранныхъ дѣлъ, который былъ посланъ съ особымъ порученіемъ къ марокскому императору, получилъ отъ него письмо писанное собственною рукою этого владѣтеля къ Королю Французовъ.

— Въ *Constitutionnel* утверждаютъ, что въ скоромъ времени прибудетъ изъ Мексики посланникъ который будетъ просить о возобновленіи дружественныхъ отношеній между Франціею и означенною республикою.

— Извѣстія, полученныя изъ Океаніи, подтверждаютъ увѣдомленія, сообщаемыя въ частныхъ письмахъ, что сношенія Французовъ съ жителями становятся дружественнѣе.

— Въ журналѣ *Algérie* пишутъ, что главный директоръ гражданскихъ дѣлъ отказался отъ должности, для того, чтобы не отвѣчать за дѣлаемыя злоупотребленія.

18 *Декабря.*

Въ *Moniteur Algierien* отъ 30-го, и *Echo d'Oran* отъ 29 Ноября, напечатаны слѣдующія извѣстія: „Бу-Маза, вытѣсненный изъ окрестностей городовъ Тенеза и Орлеанвиля двумя отрядами—генерала Коммана и полковника Дарбувиля, двинулся въ сопровожденіи своихъ всадниковъ, къ югу, между Теніетъ-эль-Гадомъ и Тіаретомъ, и племена тѣхъ окрестностей, чрезъ которыя маршалъ Бюжо только что прошелъ, взволновалъ снова и присоединилъ къ своимъ войскамъ. Сіе внезапное появленіе Бу-Мазы распространяетъ

do Rabat, dla wręczenia Cesarzowi Abd el Rhama-
nowi noty rządu francuzkiego. powrócił tu wczoraj. Mu-
lej Abd el-Rhaman przyrzekł okazać nam swoje przyjazne
zamiary. Mianował on Sidi Ben-Abu, dotychczasowego
Gubernatora Tangeru, Gubernatorem Rif, i polecił mu
przeszkadzać powrótowi Abd-el Kadera do Marokko. Oko-
ło 1,000 jezdzców towarzyszyć będzie nowemu Guberna-
torowi do miejsca urzędowania, a na granicę wysłano woj-
sko, które ma się opierać wkraczaniu wewnątrz państwa
stronników byłego Emira. Poselstwo Marokkańskie, którego
wyjazd odłożono, odpłynie stąd za trzy lub cztéry dni,
na pokładzie parostatku *Meteore*, wraz z P. Leonem Ro-
che. Cesarz jest ciągle w Rabat. Prowincye graniczące
z Algieryą są wzburzone. Zapewniają, że mieszkańcy
tych prowincyi i Rifu okrzyknęli Abd-el-Kadera swoim
Sułtanem."

— Piszą z Kantonu Argenton, w Departamencie In-
dre, że cóś podobnego do choroby kartofli ukazało się na
winorośli. Siedliskiem choroby, w postaci plamy wilgot-
néj, jest część drzewna latorośli; ta nią dotknięta prze-
staje rosnąć, wydaje bardzo mało liści żółtych, owocu żad-
nego, i wprędce ginie. W jednéj winnicy tego Departa-
mentu, na przestrzeni 600 hektarów, czwarta część wi-
norośli zginęła tym sposobem.

— Na przełożenie Ministra skarbu, Król mianował
Kommisyą do roztrząśnienia ważnego zagadnienia, o przy-
wróceniu lasów na znaczniejszych pasmach gór. Wiado-
mo, że uczeni przypisują ogołoceniu gór z lasów, te wszy-
stkie niszczące powodzi, które w ostatnich latach stale
pustoszą kraje, położone nad rzekami z gór płynącemi, i
naznaczają temu za najbliższą przyczynę, nagłe na wiosnę
topnienie śniegów na wyniosłościach niczém nie zasło-
nionych.

Dnia 17 *grudnia.*

Postanowienie Królewskie, z dnia 14-go b. m., mia-
nuje 20 czynnych członków rady uniwersyteckiéj, pomię-
dzy którymi znajdują się: inspektorowie, dziekani i dyrek-
torowie Liceów. Pomieniona rada odbywała wczoraj
piérwsze swe posiedzenie. Rada uniwersytecka składa
się z 30 członków, 10 dożywotnich, a 20 na rok obra-
nych.

— Dotychczas przybyło już 120 do 130 deputowanych,
którzy są zapisani w kwesturze. Codziennie 25 do 30
deputowanych zgromadza się w sali narad.

— Kiedy Anglia stawia w stanie obronnym swoje wy-
brzeża, Francya niemniéj troskliwie zajmuje się tym
przedmiotem; gabinet bowiem na obwarowanie portu
Havre ma żądać od Izb 40,000,000 fr.

— Jenerał Duvivier, mianowany dowódzcą wyprawy
na Madagaskar, udał się do Szerburga.

— P. Hamon, urzędnik ministerstwa spraw zagranicz-
nych, wysłany w posłannictwie nadzwyczajném do Cesa-
rza Marokkańskiego, otrzymał od tego Monarchy list wła-
snoręczny do Króla Francuzów.

— Dziennik *Constitutionnel* utrzymuje, że niebawem
przybędzie z Mexyku Poseł, mający polecenie przywró-
cić dobre porozumienie między Francyą a pomienioną
Rzecząpospolitą.

— Wiadomości nadchodzące z Oceanii, potwierdzają
doniesienia, czerpane z listów prywatnych, że stosunki
Francuzów z mieszkańcami przybierają przyjaźniejszą
postać.

— Pismo czasowe *Algérie* donosi, że jeneralny dyrek-
tor spraw cywilnych złożył swój urząd, nie chcąc być od-
powiedzialnym za popełniane przeciw prawom wykro-
czenia.

Dnia 18 *grudnia.*

Moniteur Algierien z d. 30 i *Echo d'Oran* z d. 29 li-
stopada, zawierają następujące wiadomości: „Bu Maza,
wyparty z okolicy miast Tenez i Orleansville przez dwie
kolumny Jenerała Comman i Półkownika d'Arbouville,
zwrócił się szybko, w towarzystwie swych jeźdźców, ku po-
łudniowi, między Teniet-el Had i Tiaret, i pokolenia tych
okolic, przez które Marszałek Bugeaud tylko co był prze-
szedł, podburzył na nowo i połączył ze swemi siłami. To
nagłe ukazanie się Bu-Mazy rozpościera w całéj téj okoli-
cy przestrach i zamieszanie; że zaś sam Abd-el-Kader

во всѣхъ этихъ окрестностяхъ ужасъ и суматоху; а такъ какъ Абд-эль-Кадеръ лично находится въ то же время при границѣ сей страны, которую теперь Бу-Маза возмущаетъ, то и опасаются, чтобы, пользуясь этимъ, снова не ворвался онъ въ окрестности Маскары.

„По извѣстіямъ, полученнымъ въ Оранѣ чрезъ Мостаганемъ, о дѣйствіяхъ маршала Бюжо и генерала Буржоли, первый покорилъ нѣсколько племенъ на правомъ берегу рѣки Ріу, а послѣдній убилъ у Флиттовъ, въ нѣсколькихъ сваткахъ, около 400 чел.; оба отряда привели съ собою въ Бель-Гассемъ нѣсколько сотъ арабскихъ плѣнниковъ со значительною добычею.

„Въ Оранѣ получено удовлетворительное извѣстіе объ участи французскихъ плѣнниковъ, находящихся въ рукахъ Абд-эль-Кадера. Всѣхъ ихъ слишкомъ 200 чел.; они находятся въ деирѣ Эмира, въ мароккской имперіи, гдѣ имъ назначены особые шатры, и получаютъ содержаніе на равнѣ съ солдатами Абд-эль-Кадера.

„Генералъ Каваньякъ получилъ, говорятъ, письмо поручика Лакоста, директора арабскихъ дѣлъ въ Тіаретѣ, о коемъ недавно было сообщено, что въ окрестностяхъ этого города онъ предательски былъ умерщвленъ Арабами. Изъ сего письма видно, что Г. Лакостъ, коварнымъ образомъ, съ сопровождавшими его егерами взятъ былъ въ плѣнъ, что егери сіи были убиты, но его самаго Бени-Мисселамъ спасъ отъ смерти и отвелъ къ Абд-эль-Кадеру, находившемуся тогда въ Саидѣ. Эмиръ принялъ его благосклонно и велѣлъ дать ему одежду и лошадей, чтобы онъ удобно могъ совершить путь въ его деиру, въ Мароккской имперіи.“

— Въ *Jour. des Débats* раздѣляютъ мнѣніе, что Бу-Маза дѣйствуетъ собственными своими силами и по личнымъ видамъ, не принимая отъ Эмира никакихъ предписаній и наставленій. Бу-Маза, — по словамъ сего журнала, — принадлежитъ къ строгой сектѣ *Derquai*, которая проповѣдуетъ, чтобы Мусульмане оказывали успѣхи въ добродѣтели и храбрости единственно для блага исламизма и торжества вѣры, а не для полученія власти или распространенія предѣловъ. Деркаи охуждаютъ то, что Абд-эль-Кадеръ, сынъ Марабута Малуддина, присвоиваетъ себѣ титулъ Эмира и Султана, и что съ невѣрными ведетъ войну единственно для того, чтобы освободиться отъ ихъ власти и образовать для самаго себя особое государство. Слѣдовательно Бу-Маза, при такомъ образѣ мыслей, болѣе опасенъ для насъ; и въ самомъ дѣлѣ, онъ пользуется большимъ вліяніемъ у Арабовъ, кои, слѣдуя его примѣру, охотно рѣшаются на величайшія опасности, чтобы пролитіемъ крови невѣрныхъ и собственной своей, проложить себѣ путь въ рай пророка.

— Супруга маршала Бюжо прибыла изъ Франціи въ Альжиръ.

— Мексиканское правительство имѣетъ прислать въ Парижъ чрезвычайнаго посланника, съ цѣлію возстановить дружественныя сношенія съ Франціею.

19 *Декабря.*

По принятому европейскими дворами обычаю, герцогъ Луккскій сообщилъ Королю Людовику Филиппу, о бракосочетаніи своего сына, съ дочерью герцогини Беррійской. Министры, послѣ продолжительнаго совѣщанія, постановили, чтобы это извѣщеніе не было обнародовано, по обычаю, въ Монитерѣ, а равно, чтобы герцогъ Луккскій не получалъ отвѣта.

— Говорятъ, что на засѣданіи совѣта министровъ, бывшемъ третьяго дня въ Тюльери, подъ предсѣдательствомъ Короля, постановлено, чтобы кабинетъ 29 Октября остался при управленіи дѣлами, каковъ бы ни былъ результатъ министерскаго перелома въ Лондонѣ. Увѣряютъ, что рѣчь; при открытіи засѣданій, будетъ весьма энергическая, и всѣ вопросы внѣшней политики будутъ ясно высказаны въ оной, въ случаѣ если тори удержатся; въ противныхъ же обстоятельствахъ, если виги одержатъ верхъ, въ рѣчи этой будетъ только изъяснено желаніе сохранить согласіе.

— Вчера, по случаю Тезоименитства Его Величества Государя Императора Всероссійскаго, Россійскимъ посланникомъ, данъ былъ дипломатическій обѣдъ.

— Генералъ Примъ возвращаясь изъ Италіи, прибылъ въ Марсель, гдѣ его ожидало письмо военнаго министра Испаніи, который предоставлялъ ему на выборъ, [illegible] возвратиться въ Испанію, гдѣ онъ получитъ [illegible] должность, или, если этого не сдѣлаетъ, то [illegible] своихъ чиновъ и орденовъ,

znajduje się właśnie ponad granicą tego kraju, który Bu-Maza obecnie podburza, lękają się, aby korzystając z téj okoliczności, nie wtargnął znowu w okolice Maskary.

„Według wiadomości otrzymanych w Oranie przez Mostaganem, o działaniach Marszałka Bugeaud i Jenerała Bourjolly, piérwszy podbił kilka plemion na prawym brzegu rz. Riu, ostatni zaś zabił Flittom, w kilku potyczkach, około 400 ludzi; obie kolumny przyprowadziły do Bel-Hassem kilkuset jeńców arabskich ze znacznemi łupami.

— W Oranie otrzymano zaspokajające wiadomości o losie jeńców francuzkich, znajdujących się w ręku Abd-el-Kadera. Liczba ich wynosi przeszło 200; strzeżeni są w deirze Emira, w państwie Marokańskiem, gdzie im przeznaczono osobne namioty, i te same codzienne racye, jak żołnierzom Abd-el Kadera.

„Jenerał Cavaignac otrzymać miał list od Porucznika Lacoste, Dyrektora spraw arabskich w Tiarecie, o którym niedawno mylnie doniesiono, że w okolicy tego miasta zdradziecko przez Arabów zamordowany został. Z listu tego dowiadujemy się, że P. Lacoste podstępnym sposobem, wraz z towarzyszącymi mu strzelcami, w niewolę zabrany został; że ciż strzelcy zostali zabici, on zaś sam przez Beni-Misselama ocalony i do Abd el-Kadera, będącego naówczas w Saidzie, zaprowadzony został. Emir przyjął go życzliwie i kazał mu dać suknie i konie, aby mógł wygodnie odbyć drogę do jego deiry w kraju Marokańskim.“

— *Journal des Débats* jest tego zdania, że Bu-Maza działa sam przez się i w widokach osobistych, nie przyjmując żadnych od Emira rozkazów lub instrukcyi. Bu-Maza (według tegoż dziennika) należy do surowéj sekty Derquai, którzy chcą, aby Muzułmanin rozwijał cnoty i męztwo jedynie dla dobra Islamizmu i tryumfu wiary, nie zaś dla osiągnienia władzy lub nabycia dóbr ziemskich. Derquajowie więc za złe to uważają, że Abd el-Kader, syn Marabuta Maluddina, przybiera tytuły Emira i Sułtana, i że z niewiernemi dla tego tylko prowadzi wojnę, aby się wybić z pod ich panowania, i dla siebie samego utworzyć oddzielne królewstwo. Przy takim więc sposobie myślenia, Bu-Maza jest tém niebezpieczniejszy, że posiada największe znaczenie u Arabów, którzy za jego przykładem odważają się chętnie na największe niebezpieczeństwa, aby krwią niewiernych i swoją własną, okupić sobie wstęp do raju Proroka.

— Małżonka Marszałka Bugeaud przybyła z Francyi do Algieru.

— Rząd mexykański ma przysłać do Paryża nadzwyczajnego Posła, w celu przywrócenia stosunków przyjacielskich między Francyą i Mexykiem.

Dnia 19 *grudnia.*

Stosownie do zwyczaju dworów Europejskich, Xiążę Lukki zawiadomił Króla Ludwika Filipa o małżeństwie swego syna z córką Xiężnéj Berry. Ministrowie jednak, po długiéj naradzie, postanowili, że oznajmienie to nie będzie umieszczone, jak zwykle, w *Monitorze*, oraz, że Xiążę Lukki nie otrzyma żadnéj odpowiedzi.

— Zapewniają, że na radzie ministeryalnéj, odbytéj onegdaj w Tuilleries, pod przewodnictwem Monarchy, postanowiono, iż gabinet z 29 go października pozostanie zawsze przy sterze spraw, jakikolwiek będzie wypadek przesilenia ministeryalnego w Londynie. Mowa otwierająca posiedzenia 27 go b. m., ma być energiczna i wyraźna co do wszystkich kwestyi polityki zewnętrznéj, w razie utrzymania się Torysów; przeciwnie zaś, ograniczy się tylko na prostém wyrażeniu życzenia utrzymania zobopólnéj zgody, jeżeli Whigowie dostaną się do władzy.

— Wczoraj, jako w dzień urodzin N. Cesarza Wszech Rossyi, dana była świetna uczta dyplomatyczna w ambassadzie Rossyjskiéj.

— Jenerał Prim, wracając z Włoch, przybył do Marsylii; tam zastała go odezwa Ministra wojny rządu hiszpańskiego, w któréj zostawiono mu do wyboru, albo wrócić do Hiszpanii, gdzie będzie miał podwyższony stopień, albo też, jeżeli tego nie uczyni, utracić wszystkie swoje stopnie i ordery.

— Въ *Journal du Havre* пишутъ слѣдующее: Американское судно *Sully*, прибывшее сюда, вышло изъ Нью-Іорка 24 Октября. Положеніе дѣлъ въ Штатахъ не измѣнилось, и посланія президента Полка ожидали съ нетерпѣніемъ. Одинъ изъ оффиціальныхъ журналовъ *Union* помѣстилъ статью, въ коей, доказывая права Соединенныхъ Штатовъ на страну Орегонъ, соглашается однако на уступку Англіи сѣверной части спорной земли, до 49 градуса широты.

Англія.

Лондонъ, 15 *Декабря*.

Королева вмѣстѣ съ своимъ супругомъ и дворомъ, возвратилась съ острова Вайта въ Виндзорскій дворецъ. Лордъ Джонъ Россель и маркизъ Лансдоунъ были немедленно приняты въ аудіенціи, послѣ которой отправились въ Лондонъ.

— Хотя до сихъ поръ не произошло еще въ министерствѣ перемѣны, однако же, сегодня утромъ, собрались у Лорда Джона Росселя почти всѣ члены прежняго кабинета, для окончательнаго совѣщанія, на счетъ того, могутъ ли виги принять на себя отвѣтственность при образованіи новаго кабинета. До сихъ поръ результатъ совѣщаній неизвѣстенъ; говорятъ однако, что лордъ Россель не въ состояніи составить кабинета, который могъ бы удержаться. Въ совѣщаніяхъ не принимали участія лорды: Мельбурнъ, Фортескью и Сэръ Джонъ Гобъ Гоузъ. Столько же дѣятельна и министерская партія; въ домѣ сэръ Роберта Пиля бываютъ частыя совѣщанія. Въ *Morning-Chronicle* явно утверждаютъ, что кабинетъ, въ составъ коего имѣютъ войти виги и умѣренные торіи, никакъ не можетъ существовать.

— Вотъ подробности, относящіяся къ отставкѣ министровъ, которыя мы могли извлечь изъ газетъ разныхъ партій. Извѣстіе, сообщенное газетою *Times*, что первый министръ Сэръ Робертъ Пиль положилъ представить предстоящему парламенту проектъ измѣненія закона на счетъ пошлины на иностранный хлѣбъ, сегодня вполнѣ подтверждается. На происходившихъ на дняхъ тайныхъ совѣщаніяхъ, Г. Пиль встрѣтилъ по сему постановленію сильнѣйшее сопротивленіе, преимущественно со стороны герцога Веллингтона, который, сверхъ личнаго вліянія, имѣетъ еще значительное число полномочій отсутствующихъ Лордовъ, при балотировкѣ въ верхнемъ парламентѣ. Однако, на послѣднемъ совѣщаніи, герцогъ, убѣжденный доказательствами перваго министра, уступилъ и всѣ министры положили быть одного мнѣнія съ сэръ Р. Пилемъ и безусловно содѣйствовать предложеніямъ его въ парламентѣ по предмету хлѣбнаго закона. Не смотря на то, герцогъ Веллингтонъ, по настоянію лордовъ, ввѣрившихъ ему голоса свои, и узнавшихъ о постановленіи тайнаго совѣта изъ статьи, напечатанной въ газетѣ *Times*, взялъ обратно свое согласіе, и по этой-то причинѣ произошло распущеніе министерства. Относительно будущаго кабинета подъ предсѣдательствомъ Г. Росселя, говорятъ, что главный его проектъ — уничтоженіе хлѣбнаго закона не успѣетъ пріобрѣсти большинства въ теперешнемъ нижнемъ парламентѣ, и что новый кабинетъ будетъ вынужденъ распустить его и назначить новые выборы. Во всякомъ случаѣ сіе предложеніе, если бы даже было принято нижнимъ парламентомъ, непремѣнно будетъ отвергнуто палатою лордовъ.

— Г-жа Марія Флагерти, богатая ирландская помѣщица католическаго вѣроисповѣданія, умирая на 84 году своей жизни, завѣщала все свое имѣніе Лорду Бруму, изъ уваженія къ его уму, нравственнымъ началамъ и политическимъ дѣйствіямъ. Завѣщаніе сіе, по удовлетвореніи другихъ назначеній завѣщательницы, простирается до 20,000 фун. стер.

— Снова начали поговаривать о приведеніи въ исполненіе важнаго проекта, сдѣланнаго за нѣсколько предъ симъ лѣтъ. Дѣло состоитъ въ постройкѣ въ Лондонѣ большаго театра, который долженъ быть посвященъ исключительно цѣли поощренія англійскихъ сочинителей и драматическихъ артистовъ, и поддержанія національной драмы.

16 *Декабря*.

Утверждаютъ, что немедленно послѣ совѣщанія членовъ кабинета лорда Мельбурна, лордъ Джонъ Россель будетъ имѣть аудіенцію у Королевы, которая предоставила ему время подумать до сегодняшняго чи-

— *Journal du Havre* donosi co następuje: Statek Amerykański *Sully*, przybyły w téj chwili, opuścił New York 24 go października. Położenie rzeczy w Stanach było zawsze jednakowe, i z niecierpliwością oczekiwano Prezydenta Polk. Jeden z dzienników urzędowych *Union*, ogłosił artykuł, w którym dowodząc praw Stanów Zjednoczonych do ziemi Oregon, skłania się jednak na ustąpienie Anglii części północnéj spornego gruntu, do 49 go stopnia szerokości.

Anglia.

Londyn, 15 *grudnia*.

Królowa wróciła onegdaj z małżonkiem swoim i z całym dworem z wyspy Wight do zamku Windsorskiego. Lord John Russell i Margrabia Lansdowne mieli natychmiast posłuchanie u Monarchini, i tegoż dnia wrócili do Londynu.

— Przesilenie ministeryalne jeszcze się nie zakończyło. Dziś jednak z rana zgromadzili się u Lorda John Russell prawie wszyscy członkowie dawniejszego gabinetu, w celu ostatecznego naradzenia się, czy Whigowie mogą przyjąć lub nie, odpowiedzialność za utworzenie nowego ministerstwa. Do tych czas wypadek narad nie jest wiadomy; szerzy się atoli mniemanie, że Lord John Russell nie zdoła utworzyć gabinetu, mogącego się choć czas jakiś utrzymać. Lordowie: Melbourne, Fortescue i Sir John Hobhouse, nie mieli udziału w naradach. Równie czynna jest strona Torysów; w prywatném mieszkaniu Sir Roberta Peel odbywały się także narady, a *Morning-Chronicle* wyraźnie dziś oświadcza, że ministerstwo sprzymierzone (złożone z Whigów i umiarkowanych Torysów), żadnym sposobem do skutku przyjść nie może.

— Szczegóły tyczące się dymissyi Ministrów, które mogliśmy wyciągnąć z gazet wszelakich stronnictw, są następujące. Sławna wiadomość, udzielona przez gazetę *Times*, że piérwszy Minister Sir R. Peel postanowił wnieść na przyszły Parlament cofnienie praw o cle od zagranicznego zboża, pokazuje się dziś prawdziwą. Na powtarzanych temi dniami Radach Tajnych, Sir Robert spotykał w tém postanowieniu największy opór, mianowicie ze strony Xięcia Wellingtona, który prócz osobistego wpływu, ma jeszcze wielką liczbę umocowań od nieobecnych Lordów, do głosowania w Izbie Wyższéj. Wszakże na ostatniéj Radzie, Xiążę, przekonany argumentami Piérwszego Ministra, ustąpił, i wszyscy Ministrowie uchwalili zdać się w tym względzie zupełnie na Sira Peela i bezwarunkowo popierać wnioski jego w Izbach, w przedmiocie praw zbożowych. Mimo to, wkrótce potém Xiążę Wellington, naglony przez Lordów, którzy mu głosy swoje powierzyli, a dowiedzieli się o uchwale Rady Tajnéj z artykułu umieszczonego w gazecie *Times*, cofnął swoje zgodzenie się, i tym sposobem Ministerstwo zostało rozwiązane. Bezstronny sąd o przyszłym gabinecie, pod przewodnictwem Lorda Russel, jest ten, iż głowna jego zasada, zniesienie cła od zboża, nie zdoła pozyskać większości w dzisiejszéj Izbie Niższéj, i że nowy gabinet będzie zmuszony rozwiązać ją i nakazać nowe wybory. W każdym razie wniosek ten, choćby był przyjęty w Izbie Niższéj, niechybnie odrzucony zostanie przez Izbę Lordów.

— Pani Marya Flaherty, bogata właścicielka Irlandzka wyznania katolickiego, umierając w wieku lat 84, zapisała cały swój majątek Lordowi Brougham, przez szacunek dla jego rozumu, zasad moralnych i postępowania politycznego. Zapis ten, po spłaceniu innych darów testatorki, wyniesie około 20 000 funtów szterlingów.

— Mowa jest znowu o dokonaniu ważnego projektu, powziętego przed laty kilku. Chodzi o zbudowanie w Londynie wielkiego teatru, który będzie poświęcony wyłącznie celom zachęcenia autorów i aktorów angielskich, i podtrzymania dramatu narodowego.

Dnia 16 *grudnia*.

Dowiadujemy się, że bezpośrednio po naradach członków byłego gabinetu Lorda Melbourne, Lord John-Russel będzie miał natychmiast posłuchanie u Królowéj, która mu do dnia dzisiejszego zostawiła czas do namysłu. *Sun*

сла. Въ третьемъ, сегодня вышедшемъ, изданіи газеты *Sun* пишутъ, что почтенный Лордъ согласился заняться образованіемъ новаго министерства, и даетъ уразумѣть, что онъ полагается на содѣйствіе Сэръ Роберта Пиля. Вслѣдствіе сего обнаружилась было надежда, что образуется министерство Пиле-Россельское; но сегодняшній Номеръ *Morning-Herald* рѣшительно опровергаетъ это. „Члены бывшаго кабинета виговъ, — пишутъ въ этомъ журналѣ, — почти всѣ уже находятся въ городѣ, и сегодня соберутся у Лорда Росселя. Легко догадаться, что собраніе сіе имѣетъ цѣлію опредѣленіе возможности составленія кабинета, чтобы Лордъ Россель въ тотъ же день могъ Королевѣ представить обѣщанный отвѣтъ. Говорили, что Лордъ Россель, по возвращеніи съ острова Вайта, имѣлъ нѣсколько совѣщаній съ Сэръ Джемсомъ Грагамомъ. Если они дѣйствительно происходили, то цѣлію ихъ было опредѣленіе временнаго управленія; но мы можемъ ручаться въ томъ, что ни г-ну Грагаму, и ни другому которому либо изъ членовъ кабинета Пиля, не приходило на мысль составленія министерства коалиціи.

— Лордъ Гейтесбури, лордъ-намѣстникъ; Сэръ Томасъ Фремантъ, статсъ-секретарь, и Сэръ Эдуардъ Согденъ, ирландскій лордъ-канцлеръ, подали уже 11 числа прошенія объ отставкѣ, получивъ донесеніе о распущеніи министерства.

— Изъ разныхъ сторонъ получены уже донесенія о приготовленіяхъ къ общимъ выборамъ, на случай распущенія парламента. Расположеніе репиловъ и самаго О'Коннеля, по видимому, неблагопріятствуетъ министерству виговъ.

— Ночью съ 11-го на 12-е число, Лондонъ и его окрестности покрыты были водою отъ необыкновеннаго наводненія Темзы; такого наводненія не было въ продолженіе послѣднихъ 25 лѣтъ. Вода причинила значительные убытки въ строеніяхъ, фабрикахъ и огородахъ.

17 *Декабря.*

Министерскій кризисъ еще продолжается. Вчерашнее собраніе партіи виговъ въ домѣ Лорда Джона Росселя, кажется, не доставило никакого результата; по крайней мѣрѣ до сихъ поръ еще не достовѣрно, приметъ ли на себя обязанность Лордъ Джонъ Россель составить новый кабинетъ. Сегодняшній *Globe*, который утверждаетъ, что можетъ сообщить новыя и истинныя извѣстія относительно постановленій виговъ, пишетъ слѣдующее: „Министерскимъ кризисомъ называютъ всѣ единодушно настоящее состояніе политическихъ дѣлъ; приличнѣе было бы назвать это кризисомъ государства; ибо нѣтъ ничего опаснѣе состоянія нерѣшимости, сомнѣнія и перемѣнчивости, которыя ежедневно усиливаются, тогда какъ вопросъ, — согласится ли Лордъ Россель вступить въ управленіе, или откажется отъ предложенной ему столь неожиданно отвѣтственности, — остается нерѣшеннымъ. Въ то время когда журналъ нашъ печатается, еще ничего неслышно достовѣрнаго о приготовленіяхъ къ образованію новаго министерства.

— Носятся слухи, вѣроятно преждевременные, что принцъ Альбертъ будетъ назначенъ главнокомандующимъ всѣми англійскими войсками, на мѣсто герцога Веллингтона.

19 *Декабря.*

Министерскій кризисъ уже приближается къ концу. Лордъ Джонъ Россель получилъ приказаніе заняться составленіемъ новаго министерства. Дальнѣйшія обстоятельства неизвѣстны; однако можно согласиться на предположеніе журнала *Standard*, что всѣ почти члены бывшаго министерства Мельбурна, займутъ свои мѣста. Сегодня, по полудни, Лордъ Джонъ Россель, послѣ совѣщанія съ будущими товарищами своими, отправится въ Виндзоръ, дабы донести Королевѣ о послѣдствіяхъ своихъ усилій. Въ *Morning Chronicle* напечатанъ слѣдующій списокъ министрамъ: Лордъ Джонъ Россель, министръ финансовъ, лордъ Котенгамъ лордъ-канцлеръ, лордъ Морпетъ, министръ внутреннихъ дѣлъ, лордъ Пальмерстонъ министръ иностранныхъ дѣлъ, лордъ Грей, министръ колоній, Г. Вудъ военный министръ, Г. Маколей, канцлеръ герцогства Ланкастерскаго, Г. Лабушеръ, предсѣдатель коммерческой палаты, Г. Карлъ Буллеръ,

donosi w trzeciéj swojéj dzisiejszéj edycyi, że szlachetny Lord podjął się utworzenia nowego ministerstwa, i daje do rozumienia, że polega na wsparciu Sir Roberta Peel. Jakoż z różnych stron miano nadzieję, że koalicyjne ministerstwo Peelo-Russelskie przyjdzie do skutku; ale dzisiejszy *Morning-Herald* zaprzecza temu w najwyraźniejszy sposób. „Członkowie byłego wigowskiego gabinetu — pisze ów dziennik — znajdują się prawie wszyscy już w mieście, i dzisiaj rano zgromadzają się znowu u Lorda Russell. Nie trudno domyślić się, że celem tego zgromadzenia jest zapewnienie się o możności utworzenia gabinetu, aby Lord Russel jeszcze w ciągu bieżącego dnia mógł Królowéj dać przyrzeczoną odpowiedź. Mówiono, że Lord Russel po powrócie z wyspy Wight miał kilka poufnych konferencyj z Sir James Graham. Jeżeli te rzeczywiście miały miejsce, tyczyły się tedy zapewne jakiejś formy tymczasowego zarządu; zaręczyć bowiem możemy najzupełniéj, że ani P. Graham, ani żaden członek gabinetu Peela, ani na chwilę nie pomyślił o koalicyjném ministerstwie.“

— Lord Heytesbury, Lord Namiestnik; Sir Thomas Fremantle, Sekretarz Stanu, i Sir Edward Sugden, Lord Kanclerz Irlandyi, podali już w dniu 11 b. m. swe dymissye, otrzymawszy wiadomość o rozwiązaniu się ministerstwa.

— Z różnych stron donoszą już o przygotowaniach do powszechnych wyborów, na przypadek, gdyby miało nastąpić rozwiązanie Parlamentu. Usposobienie Repealów, wraz z O'Connelem, nie zdaje się sprzyjać wigowskiemu ministerstwu.

— W nocy z dnia 11 na 12, Londyn i jego okolica zostały zalane przez zbytni przypływ wody w Tamizie, czego od 25 lat nie doznano. Woda zrządziła wielkie szkody w budynkach, warsztatach i ogrodach.

Dnia 17 *grudnia.*

Kryzys gabinetowy trwa ciągle; wczorajsze zgromadzenie się naczelników stronnictwa Wigów w mieszkaniu Lorda John Russel, nie przyniosło, jak się zdaje, żadnego skutku; dotąd przynajmniéj niema żadnéj pewności, czy Lord John Russel podejmie się utworzenia nowego gabinetu, czy nie. Dzisiejszy *Globe*, który twierdzi, że jest w możności udzielenia najświeższych i najprawdziwszych wiadomości o postanowieniach Wigów, pisze co następuje: „Ministeryalne przesilenie jest nazwą, jaką dają jednozgodnie teraźniejszemu stanowi interessów politycznych. Stosowniéj jednak byłoby nazwać to „przesileniem kraju“; niema bowiem nic niebezpieczniejszego jak stan niepewności i niepokoju, który się co godzina pogorsza, podczas gdy pytanie, czy Lord Russell obejmie administracyą, lub też odmówi przyjęcia na siebie zaproponowanéj mu tak niespodzianie odpowiedzialności, pozostaje bez rozstrzygnięcia. W chwili brania pod prasę naszego dziennika, o godz. 3 éj po południu, nic jeszcze nie wiadomo pewnego o przygotowaniach do utworzenia nowego ministerstwa.“

— Podług pogłoski, zapewne przedwczesnéj, Xiążę Albert miał być mianowany dowódzcą całego wojska angielskiego, w miejsce Xięcia Wellingtona.

Dnia 19 *grudnia.*

Przesilenie ministeryalne zdaje się już zbliżać do końca. Lord John Russel przyjął polecenie utworzenia nowego gabinetu. Lubo dalsze szczegóły nie są wiadome, można jednakże z dziennikiem *Standard* przypuścić, że wszyscy prawie członkowie dawniejszego gabinetu Lorda Melbourne, zajmą swoje dawniejsze posady. Dziś po południu, Lord John Russel, po mającej się odbyć jeszcze z przyszłemi kolegami naradzie, uda się do Windsoru, w celu uwiadomienia Monarchini o skutku swych starań. *Morning-Chronicle* podaje domyślnie następującą listę nowych Ministrów: Lord John Russel, pierwszy Lord skarbu; Lord Cottenham, Lord Kanclerz; Lord Morpeth, Minister spraw wewnętrznych; Lord Palmerston, spraw zagranicznych; Lord Grey, osad; P. Wood, sekretarz wojny; P. Macaulay, Kanclerz xięstwa Lancaster; P. Labouchère, Prezes Izby handlowéj; P. Karol Buller, sekretarz Irlandyi. Rzetelna lista Ministrów, może być ogłoszona dopiéro jutro, po otrzymaniu sankcyi Królewskiéj; wszystkie jednakże

статсъ-секретарь Ирландіи. Дѣйствительный списокъ министрамъ можетъ быть обнародованъ завтра, по утвержденіи Королевою; однако во всѣхъ журналахъ утверждаютъ, что первыя мѣста займутъ члены прежняго министерства виговъ.

— Здѣсь повсюду утверждаютъ, что лишь только Лордъ Джонъ Россель составитъ кабинетъ, немедленно выйдетъ постановленіе Королевы, коимъ будетъ дозволенъ ввозъ хлѣба изъ-за границы, и тогда парламентъ немедленно будетъ распущенъ.

— Одинъ англійскій ученый исчислилъ, что блескъ солнечнаго свѣта болѣе нежели въ триста тысячь разъ блеска луны во время полнолунія, то есть, говоря другими словами, если бы вмѣсто одной луны, триста тысячь лунъ было на небѣ, то и тогда совокупный свѣтъ ихъ былъ бы слабѣе свѣта одного солнца.

— Лондонская журналистика, которая въ продолженіе многихъ лѣтъ не подвердалась никакимъ перемѣнамъ, тогда какъ въ Парижѣ дюжинами появлялись и исчезали новыя изданія, увеличена будетъ съ 1-го Января новымъ политическимъ журналомъ подъ заглавіемъ: *Daily News* (дневныя новости), на изданіе коего собрано наличными деньгами 350,000 ф. ст. Дикинсъ Больверъ и другіе знаменитые литераторы будутъ принимать участіе въ этомъ предпріятіи.

Италія.

Римъ, 11 *Декабря*.

Его Величество Государь Императоръ Всероссійскій имѣетъ прибыть сюда сегодня вечеромъ, и изволитъ остановиться въ домѣ Россійскаго посланника, тайнаго совѣтника Бутенева, гдѣ сдѣланы великолѣпныя приготовленія для принятія Его Императорскаго Величества. Изъ Неаполя пишутъ, что Король приготовилъ для Государя Императора великолѣпный праздникъ въ Казерто, откуда Августѣйшій Путешественникъ изволитъ прибыть прямо въ Римъ. Неизвѣстно, прибудетъ-ли въ Римъ Король Неаполитанскій вмѣстѣ съ Государемъ Императоромъ, но въ принадлежащемъ ему Фарнезскомъ дворцѣ сдѣланы приготовленія къ Его пріѣзду. Его Императорское Величество изволитъ сохранять здѣсь, какъ и въ Неаполѣ, строгое инкогнито. Его Императорское Величество изволитъ возвращаться изъ Рима чрезъ Флоренцію, Венецію и Вѣну, но въ каждый изъ сихъ городовъ, Августѣйшій Путешественникъ прибудетъ вѣроятно днемъ или двумя позднѣе, нежели было предположено. Пребываніе Ея Императорскаго Величества въ Сициліи продлится до первыхъ чиселъ Февраля; послѣ чего Государыня Императрица пробудетъ двѣ недѣли въ Неаполѣ, 6 недѣль въ Римѣ, и оттуда, чрезъ Флоренцію, Венецію, Вѣну и Варшаву возвратится въ С. Петербургъ, куда изволитъ прибыть 13 Іюня.

14 *Декабря*.

Вчера пополудни, пріѣхалъ курьеръ къ здѣшнему Россійскому посольству, съ извѣстіемъ, что Государь Императоръ прибудетъ сегодня въ нашъ городъ. Его Величество дѣйствительно пріѣхалъ сюда сегодня въ 4 часа утра, въ вожделѣнномъ здравіи, со свитою. Въ городѣ Террачинѣ, на границѣ Папскихъ владѣній, Государь Императоръ встрѣченъ былъ мѣстнымъ начальствомъ; а на всемъ пути, до самыхъ воротъ столицы, разставлены были войска. У дворца Джустиніано, въ которомъ Его Величество остановился поставленъ былъ почетный караулъ отъ городской милиціи, который смѣненъ сегодня карауломъ жандармскаго полка. Въ 10 часовъ утра, статсъ-секретарь кардиналъ Ламбрускини прибылъ, чтобы привѣтствовать Государя Императора отъ имени Его Святѣйшества Папы. Въ 11 часовъ, Его Величество отправился въ придворномъ экипажѣ, въ Ватиканъ, гдѣ встрѣченъ былъ съ должными почестями, и въ сопровожденіи Тайнаго Совѣтника Бутенева, вошелъ въ тронную залу, въ которой находился Папа и кардиналъ Актонъ. Взаимный разговоръ Вѣнценосцевъ, продолжался около полутора часа, послѣ чего представлены были Его Святѣйшеству особы принадлежащія къ Императорской свитѣ. При отбытіи Государя Императора изъ залы, Папа проводилъ Августѣйшаго Гостя до самой передней, гдѣ, при прощаніи взаимно обнялись. Изъ Ватикана Государь Императоръ отправился къ принцу Генриху Прусскому, а потомъ къ Герцогинѣ Ольденбургской. Его

dzienniki w tém się zgadzają, że główne posady zajęte będą przez członków dawniejszego gabinetu Whigów.

— Głoszą tu powszechnie, że jak tylko Lord John Russel utworzy gabinet, wyjdzie postanowienie Królowéj dozwalające wprowadzenia zboża z zagranicy, i parlament będzie natychmiast rozwiązany.

— Pewien angielski uczony obliczył, że blask światła słonecznego więcéj niż trzykroć sto tysięcy razy mocniejszym jest od blasku xiężyca w pełni, to jest innemi słowy, iż gdyby zamiast jednego xiężyca, trzykroć sto tysięcy xiężyców na niebie stało, jeszczeby ich razem skupione światło słabsze było od światła jednego słońca.

— Dziennikarstwo londyńskie które w swym składzie od wielu lat żadnéj znacznéj nie doznało zmiany, podczas gdy w Paryżu tuzinami powstawały i upadały nowe pisma, powiększone zostanie od 1 Stycznia nowym dziennikiem politycznym, p. t. *Daily News* (Dzienne Nowiny), na założenie którego złożono w gotówce 350,000 f szt. Dickeńs, Bulwer i inni sławni pisarze mają mieć udział w tém przedsięwzięciu.

Włochy.

Rzym, 13 *grudnia*.

N. Cesarz Rossyjski spodziewany jest tu jutro wieczorem. Mieszkanie Tajnego Radzcy, P. Buteniewa, Pełnomocnika dworu Rossyjskiego, wspaniale przyozdobione zostało na przyjęcie N. Monarchy. Listy z Neapolu donoszą, że Król przygotował dla N Cesarza wspaniałą ucztę w *Caserta*, skąd Dostojny Monarcha przybędzie wprost do Rzymu. Nie wiadomo, czy Król Neapolitański towarzyszyć będzie N. Cesarzowi; należący atoli do niego pałac Farnezyjski jest już przygotowany. Mówią, że N. Cesarz zachowa tu, równie jak w Neapolu, ściśle incognito. Z Rzymu Jego Cesarska Mość wracać będzie przez Florencyą, Wenecyą i Wiedeń; do każdego jednakże z tych miast Najdostojniejszy Podróżny, zapewne dniem albo dwoma dniami późniéj przybędzie, niż z początku ułożono. Pobyt N. Cesarzowej w Sycylii ma trwać do początku Lutego. Następnie, N. Pani przepędzi dwa tygodnie w Neapolu, sześć tygodni w Rzymie, i przez Florencyą, Wenecyą, Wiedeń, Warszawę, wróci do Petersburga, gdzie 13-go Czerwca ma stanąć.

Dnia 13 *grudnia*.

Wczoraj po południu, przybył do tutejszego poselstwa Rossyjskiego goniec, zapowiadając na dzisiaj dopiéro przybycie N. Cesarza; albowiem wyjazd z Neapolu został nieco opóźniony. Dostojny Podróżny przybył też dziś rano o godzinie 4-éj, w najlepszém zdrowiu, wraz z orszakiem. N. Pan, na ziemi Papiezkiéj w *Terracina*, został przyjęty przez władze; na całéj zaś drodze, aż do bram Rzymu, wojsko było rozstawione. Przed pałacem Giustiniani, pomieszkaniem N. Cesarza, postawiono straż honorową z gwardyi obywatelskiéj, która dziś przez żandarmów zastąpioną została. O 10-éj godzinie przed południem, przybył sekretarz stanu, Kardynał Lambruschini, dla powitania N. Pana ze strony Ojca św. O godzinéj 11 éj N Cesarz udał się w powozie dworskim do Watykanu, gdzie został przyjęty z honorami, należnemi Jego dostojeństwu. Tajny Radzca Buteniew towarzyszył N. Panu do sali tronowéj, gdzie oprócz Papieża znajdował się także Kardynał Acton. Wzajemna rozmowa Władzców trwała około półtory godziny. poczém Ojcu św. przedstawione zostały osoby, do orszaku N. Cesarza należące. Przy rozstaniu się, Papież odprowadził Dostojnego Gościa aż do przedsionku, gdzie rozłączyli się po wzajemném serdeczném uściśnieniu. Z Watykanu N. Cesarz udał się do Xięcia Henryka Prusskiego, a następnie do Xiężny Oldenburgskiéj. N. Pan podróżuje pod imieniem Hrabiego Romanowa, i chce zachować ściśle incognito. Pobyt Najjaśniejszego Gościa w Rzymie, ma trwać około dni pięciu. Dzisiaj wyprawiono dwóch gońców Rossyjskich; jednego do Petersburga, a drugiego do Palermo.

Величество Императоръ, путешествующій подъ именемъ графа Романова, соблюдаетъ строжайшее инкогнито и намѣренъ пробыть въ Римѣ дней пять. Сегодня отправлены два курьера: одинъ въ С. Петербургъ, а другой въ Палермо.

— На дняхъ пріѣхали сюда: герцогъ Максимиліанъ Фюрстенбергъ и герцогъ Гогенлое-Эпингенскій.

Неаполь, 9 *Декабря.*

Третьяго дня, Государь Императоръ Всероссійскій изволилъ осматривать замокъ Санъ-Эльмо, построенный на горѣ въ 700 футовъ вышивы, потомъ, посѣтилъ монастырь св. Мартина, гдѣ Король Неаполитанскій представилъ Его Величеству знаменитаго живописца Верфлета, и показывалъ очаровательные виды на городъ, море, острова, Везувій и долину *Camp gna felice.* По возвращеніи въ городъ, Государь Императоръ съ Королемъ Неаполитанскимъ проѣзжали по Толедской улицѣ кипѣвшей народомъ. Государь Императоръ изволилъ милостиво кланяться жителямъ съ свойственнымъ Его Величеству достоинствомъ. Послѣ обѣда въ замкѣ, Государь Императоръ отправился, въ гражданскомъ платьѣ, на Толедскую и смежныя улицы; и по возвращеніи въ замокъ, изволилъ удалиться въ свои покои для отдыха. Вчера, 8 Декабря, Государь Императоръ изволилъ посѣтить политехническое училише и топографическій институтъ, и изъявить директору сихъ заведеній, генералу Висконти свое удовольствіе. Въ половинѣ 12 часа происходилъ большой военный парадъ, на который собрано было 28,000 чел. войска, Государь Императоръ остался совершенно доволенъ движеніями войскъ, какъ то: гвардіи, морскаго, жандармскаго и Швейцарскаго полковъ. Образцовый жандармскій полкъ, говорятъ, такъ понравился Государю Императору, что Его Величество изволилъ объявить министру полиціи Делькарето, начальнику этого полка, что Его Величество лучшаго войска нигдѣ не видѣлъ. Вечеромъ въ театрѣ Санъ-Карло, великолѣпно иллюминованномъ, дано было представленіе, удостоенное присутствіемъ Государя Императора Короля Неаполитанскаго и всей Королевской фамиліи. Государь Императоръ имѣлъ на себѣ ленту Неаполитанскаго ордена св. Фердинанда, а Король, графъ Аквиля и графъ Трапани, знаки ордена св. Андрея.

— Сегодня обнародованъ торговый трактатъ, заключенный между Россіею и Соединенными Штатами.

10 *Декабря.*

Сегодня, 10 числа, Государь Императоръ изволилъ осматривать арсеналъ и корабли находящіеся въ гавани. Потомъ дворъ отправился въ Помпею, гдѣ назначено было откопываніе древностей. Государь Императоръ намѣренъ выѣхать отсюда завтра; Король будетъ сопровождать Его Величество до границы, или по крайней мѣрѣ до крѣпости Гаэта. Въ крѣпостяхъ Капуѣ и Гаэтѣ дѣлаются большія приготовленія къ встрѣчѣ Его Величества. На всѣхъ почтовыхъ станціяхъ заготовлено для проѣзда Его Величества по 52 лошади, всѣ расходы, Король, по древнему обычаю гостепріимства, приказалъ отнести на свой счетъ.

— W tych dniach przybyli tutaj Xiążęta: M xymilian Fürstenberg i Felix Hohenlohe Oehringen.

Neapol, 9 *grudnia.*

Zawczoraj, N. Cesarz Rossyjski, zwiedził zamek St. Elmo, wzniesiony na górze mającéj 700 stóp wysokości, następnie był w klasztorze St. Martino, gdzie Król przedstawił N. Cesarzowi słynnego malarza Verfluet i wskazał czarujące widoki na miasto, morze, wyspy, Wezuwiusz i Campagna felice. Za powrotem do miasta, NN. Monarchowie przejeżdżali przez ulicę Toledo, która przepełniona była ludnością. N. Cesarz pozdrawiał wszystkich z właściwą Sobie powagą i uprzejmością. Po obiedzie w zamku, N. Cesarz w stroju cywilnym zwiedził pieszo ulicę Toledo i inne przyległe, a za powrotem do Swych pokoi, wcześnie udał się na spoczynek. Wczoraj, 8 grudnia), zwiedził N. Cesarz szkołę politechniczną i instytut topograficzny, gdzie Dyrektorowi pomienionych zakładów, Jenerałowi Visconti, raczył wynurzyć Swoje zadowolenie. O godz. pół do 12-éj była wielka parada wojskowa, na którą zebrano 28,000 ludzi. N. Cesarz zupełnie był zadowolony z obrotów wojska, a mianowicie: z gwardyi, marynarki, żandarmów i Szwajcarów. Żandarmerya wyborcza tak się miła podobać N. Cesarzowi że raczył oświadczyć Ministrowi Policyi Delcaretto, jako Szefowi téj broni, że nigdy piękniejszego nie widział korpusu. Wieczorem, przy najwspanialszém oświeceniu teatru San Carlo, dane było widowisko, na którém znajdowali się obaj NN. Monarchowie i cała rodzina Królewska. N. Cesarz miał na sobie wstęgę Orderu Neapolitańskiego, św. Ferdynanda, Król zaś, i Hrabiowie: Akwili i Trapani, ozdoby Orderu św. Andrzeja.

— W dniu dzisiejszym ogłoszono traktaty handlowe, zawarte z Rossyą i Stanami-Zjednoczonemi.

Dnia 10 *grudnia.*

Dzisiaj zwiedził N. Cesarz arsenał i okręty w porcie stojące. Następnie dwór się udał do Pompei, gdzie miano odkopywać starożytności. N. Cesarz jutro odjeżdża; Król ma odprowadzić Dostojnego Monarchę aż do granicy, albo przynajmniéj do Gaety. W obu twierdzach Kapui i Gaecie czynią wielkie przygotowania na przyjęcie N. Cesarza. Na stacyach czeka 52 koni; wszystkie koszta podejmuje Król, stosując się do odwiecznych zwyczajów gościnności.

ИМЕНА ОСОБЪ,

ЗАМѢНИВШИХЪ ОБЩІЕ, ПО СЛУЧАЮ

ПРАЗДНИКА

НОВАГО ГОДА 1846,

ВИЗИТЫ ПРИЛИЧІЯ ИЗВѢЩЕНІЕМЪ, ПРИ ПОЖЕРТВОВАНІИ ВЪ ПОЛЬЗУ ВИЛЕНСКАГО ДѢТСКАГО ПРІЮТА.

Генералъ-Губернаторъ, Генералъ-Лейтенантъ Мирковичь съ супругою.
Генералъ-Лейтенантъ Купріяновъ.
Генералъ-Лейтенантъ Эсаковъ.
Высокопреосвященнѣйшій Іосифъ, Архіепископъ Литовскій.
Виленскій Гражданскій Губернаторъ Жеребцовъ съ супругою.
Виленскій Губернскій Предводитель Дворянства Минейко съ супругою.
Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Груберъ.
Генералъ-Маіоръ Любавскій.

LISTA OSÓB,

ZASTĘPUJĄCYCH MIEJSCE OSOBISTYCH WIZYT

Z POWODU UROCZYSTOŚCI

NOWEGO ROKU 1846,

PRZEZ OŚWIADCZENIE I ZŁOŻENIE OFIARY NA RZECZ WILEŃSKIEGO DOMU PRZYTUŁKU DLA DZIECI.

Jenerał-Gubernator, Jenerał-Porucznik Mirkowicz z żoną.
Jenerał-Porucznik Kupryanow.
Jenerał-Porucznik Esakow.
Jaśnie Wielmożny Józef, Arcy-Biskup Litewski.
Wileński Cywilny Gubernator Żerebcow z żoną.
Wileński Gubernialny Marszałek Dworzaństwa Minejko z żoną.
Rzeczywisty Radzca Stanu Gruber.
Jenerał-Major Lubawski.

Генералъ-Маіоръ Сальванъ.
Генералъ-Маіоръ Серпутовскій съ супругою.
Генералъ Вавржецкій.
Виленскій Вице-Губернаторъ Наврозовъ.
Каммергеръ Двора Его Императорскаго Величества Графъ Забѣлло.
Управляющій Палатою Государственныхъ Имуществъ Вепрыцкій.
Виленскій Уѣздный Предводитель Дворянства Цехановецкій.
Ошмянскій Уѣздный Предводитель Дворянства Сулистровскій.
Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Марцинкевичъ—Жаба.
Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Рудомина.
Исправляющій должность Виленскаго Губернскаго Прокурора Гильфердингъ.
Губернскій Казначей Крымовъ.
Совѣтникъ Казенной Палаты фонъ Барановъ.
Статскій Совѣтникъ Скарабелли.
Статскій Совѣтникъ Гирейберъ съ супругою.
Статскій Совѣтникъ Михаилъ Полинскій.
Статскій Совѣтникъ Славинскій.
Статскій Совѣтникъ Новоржевскій.
б. Губернскій Предводитель Дворянства Михаилъ Ромеръ.
б. Предсѣдатель Казимиръ Умястовскій.
Полковникъ Ратовтъ.
Полковникъ Комаевскій.
Подполковникъ Мазалевскій съ супругою.
Подполковникъ Егоровъ съ супругою.
Подполковникъ Чевати.
Подполковникъ Козловъ.
Князь Левъ Витгенштейнъ съ супругою.
Коллежскій Совѣтникъ Іосифъ Корецкій.
Коллежскій Совѣтникъ Орловъ.
Коллежскій Совѣтникъ Лыковъ.
Коллежскій Совѣтникъ Годеніусъ.
Коллежскій Совѣтникъ Калиновскій.
Надворный Совѣтникъ Озерскій.
Надворный Совѣтникъ Кировъ.
Надворный Совѣтникъ Рынкъ.
Надворный Совѣтникъ Архиповъ.
Графъ Игнатій Ледоховскій.
Графъ Степанъ Плятеръ.
Генеральша Анна Лашкевичъ.
Статская Совѣтница де Роберти.
Графиня А. Тышкевичъ.
Подполковница Васильева.
Помѣщица Іозефина Умястовская.
Маіоръ фонъ Тизенгаузенъ.
Маіоръ Юкавскій съ супругою.
Помѣщикъ Станиславъ Сидоровичъ.
Помѣщикъ Викентій Малецкій.
Коллежскій Ассесоръ Шкультецкій.
Коллежскій Ассесоръ Ильцевичъ.
Коллежскій Ассесоръ Вендзягольскій.
Коллежскій Ассесоръ Левицкій.
Коллежскій Ассесоръ Матвѣй Ямонтъ.
Штабъ Лекарь Годлевскій.
Протопресвитеръ Тупальскій.
Деканъ Города Вильна Врублевскій.
Помѣщикъ Оскаръ Милевскій.
Типографъ Ѳ. Гликсбергъ.
Купцы: Дворянинъ фонъ Ауэръ.
— Гейманъ.
— Антоній Фіорентини.
— Г. Гиршфельдъ.

По случаю праздника Новаго Года, слѣдующій N. Виленскаго Вѣстника выйдетъ чрезъ недѣлю, то есть 4-го Января 1846 года.

Jenerał-Major Selwan.
Jenerał-Major Sierzputowski z żoną.
Jenerał Wawrzecki.
Wileński Wice-Gubernator Nawrozow.
Szambelan Dworu Jego Cesarskiej Mości Hrabia Zabiełło.
Zarządzający Izbą Dóbr Skarbowych Wieprycki.
Wileński Powiatowy Marszałek Dworzaństwa Ciechanowiecki.
Oszmiański Powiatowy Marszałek Dworzaństwa Sulistrowski.
Rzeczywisty Radzca Stanu Marcinkiewicz Żaba.
Rzeczywisty Radzca Stanu Rudomina.
Sprawujący obowiązek Wileńskiego Gubernialnego Prokurora Hilferding.
Gubernialny Kassyer Krymow.
Radzca Izby Skarbowéj von Baranow.
Radzca Stanu Skarabelli.
Radzca Stanu Girejber z żoną.
Radzca Stanu Michał Poliński.
Radzca Stanu Sławiński.
Radzca Stanu Noworzewski.
b. Gubernialny Marszałek Dworzaństwa Michał Romer.
b. Prezydent Kazimierz Umiastowski.
Półkownik Ratowt.
Półkownik Komajewski.
Podpółkownik Mazalewski z żoną.
Podpółkownik Jegorow z żoną.
Podpółkownik Czewatti.
Podpółkownik Kozłow.
Xiąże Leon Wittgenstein z żoną.
Radzca Kollegialny Józef Korecki.
Radzca Kollegialny Orłow.
Radzca Kollegialny Łykow.
Radzca Kollegialny Hodenius.
Radzca Kollegialny Kalinowski.
Radzca Dworu Ozierski.
Radzca Dworu Kirow.
Radzca Dworu Rynk.
Radzca Dworu Archipow.
Hrabia Ignacy Ledochowski.
Hrabia Stefan Plater.
Jenerałowa Anna Łaszkiewiczowa.
Radczyni Stanu de Roberti.
Hrabina A. Tyszkiewiczowa.
Podpółkownikowa Wasiljew.
Obywatelka Józefina Umiastowska.
Major von Tiesenhausen.
Major Jukawski z żoną.
Obywatel Stanisław Sidorowicz.
Obywatel Wincenty Malecki.
Kollegialny Assesor Szkultecki.
Kollegialny Assesor Ilcewicz.
Kollegialny Assesor Wendziagolski.
Kollegialny Assesor Lewicki.
Kollegialny Assesor Jamont.
Sztab-Lekarz Godlewski.
Protoprezbiter Tupalski.
Dziekan miasta Wilna X. Wróblewski.
Obywatel Oskar Milewski.
Typograf T. Glücksberg.
Kupcy: Dworzanin von Auer.
— Hejman.
— Antoni Fiorentyni.
— Hirszfeld.

Z powodu uroczystości Nowego Roku, następujący N. Kuryera Wileńskiego wyjdzie dopiéro za tydzień, to jest, dnia 4-go Stycznia 1846 roku.

ВИЛЬНА. въ Тип. Ѳ. Гликсберга—Печ. позвол. 28-го Декабря 1845 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. А. Мухинъ.